

Ga heen, en in het zweet uw's aanschijn, zult gij uw brood verdienen. Gij vrouwe zult uw man volgen waar hij ook gaat en hem gehoorzamen. Kinderen zult gij baren in pijn en smart.

WIJ BIDDEN GOD DAT HIJ TOT ZICH NEEMT

**Mevrouw Anna, Maria, Ghislaine
VAN DER MIJNSBRUGGE**

weduwe van de heer Isidore SERVFRANCKX
Oud-koloniale

Geboren te Overboelaere (Geraardsbergen) op
2 december 1898 en godvruchtig overleden
te Herne op 23 september 1985,
gesterkt door de H. sakramenten van de zieken.

Moeken, grootmoe en overgrootmoeder!
Geboren in het mooie hoekje van de Vlaamse
Ardennen, uit het liefdesleven van het doorbrave
Fonske Kluiuze met de strenge Emmerence,
kreeg jij van je vader zijn werklust, zijn liefde
voor 't land en zijn goed zijn. Van je mama
die strengheid en eerlijkheid. Van beiden je
groot geloof in God, de lust om 't lezen en
't alles willen weten. Spelend, lerend, werkend
groeide en bloeide jij open in de glooien van
dat mooie dorpje dat jij nooit zou vergeten.
Was er geen weelde het was er toch goed en
je was in 't zicht van de toren.

25 jaar oud leerde je vader kennen en
vertrok je samen met hem naar Kongo om er
water en bloed te zweten, kinderen te baren
en zien te sterven. Nat van de tranen was o
zo dikwijls je brood. De n'Goma was 't werk
van jullie beiden, maar jij bent steeds de
hefboom en het steunpunt geweest, maar ook
zo dikwijls de bezielende kracht en het alles
opofferende. Zeer hard was je leven onder
d' Afrikaanse zon. Verscheurd door heimwee
en verlangen naar je kinderen, papa en familie
wroette je de n'Goma uit de grond en hield
het ook staande.

1954 bracht je weer in 't mooie Vlaanderen
waar je zo naar verlangde. Maar 't was weer
wennen, nieuwe zorgen, vaders ziek worden
en altijd bleef je moedig.

Mama, grootmoe en overgrootmoe, het doet
ons zo'n pijn. Jij hebt ons geleerd wat moed
en liefde was. Jij hebt ons getoond wat geduld
vermag en ook het spaarzaam zijn. Uw groot
geloof heeft je nooit verlaten en zal ons bij-
blijven als 't goede voorbeeld waar de Lieve
Heer van sprak. Toch zijn wij blij dat je nog
zolang mogen blijven bent en ons bij elk
bezoek nog voelen liet het mooie vers van G. G.
" 't Eerste wat mijn moeder vragen leerde toen
ik hakkelde ongeriefd nog van woorden .....
vader, moeder krijg ik een kruisken a. u. b.

Rust nu moeken en vertel hierboven aan de
Grote baas van ons en d' onzen.

Lieve kinderen en kleinkinderen, ik dank jullie
voor al het mooie dat je me gaf, voor jullie
warmte, jullie delen in mijn smart, begrip en
geduld. Heb ik jullie soms pijn gedaan vergeef
het mij ik was ook maar een mens. Klaarken
en Maurice, jullie waren steeds zo dicht bij mij,
ik dank jullie voor de zeer goede zorgen en het
geduld dat jullie steeds betoond hebt. Milo,
Hugo en Klaarken, dank voor die enkele mooie
jaren van samen zijn in Kongo. Milo, Hugo ik
had jullie beiden ook zo graag steeds bij mij
gehad. Maurice wat ben ik blij voor 't geluk
van Klaarken. Jozefa dank voor je vriendelijkheid
en al het mooie dat je mijn jongen geeft.
Dag al mijn klein- en achterkleinkinderen.
Dag Maria en dag Fons. Dag al de grote
en kleine Kluizekens en Schoentjes.

De families VAN DER MIJNSBRUGGE,
SERVFRANCKX, VANDENABEELE, BRACKE
en alle aanverwanten,

danken al dezen die bidden voor de rust
van Anna en samen met ons
gedeeld hebben in dit afscheid.